

håbet at få lidt mere konkret, men det kan være, at vi kan nå frem til det i løbet af debatten og i hvert fald i den kommende tid.

Jeg vil så ydermere sige tak til økonomiministeren for alle de glimrende bøger, vi har fået, som i virkeligheden beviser, hvor fåbeligt strukturfondene bliver brugt, og hvor farlig en kurs, man er inde på, hvis man ikke får lavet en virkelig revision af, hvordan man laver den omfordeling i EU, som der er tale om, for ifølge Økonomiministeriets egne bøger, og som økonomiministeren så helt korrekt citerede, om jeg så må sige, fra sin egen bog, »Danmark i det økonomiske samarbejde i EU 1996«, bliver det indikeret, at hvis et land får overført midler, der er større end f.eks. 4 pct. af BNP om året, kan det have uheldig virkning. Enig. Det havde jeg også fundet frem til i den bog, som ministeren selv står som ansvarlig for.

Sagen er bare, at når vi udvider, hvilket jeg virkelig håber vi får gjort, med de nye øst- og centraleuropæiske lande, er der, hvis vi ikke får lavet om på strukturfondene, lande, der vil få mellem 30 og 50 pct. af BNP via strukturfonde og samhörighedsfonde. Mellem 30 og 50 pct. er altså sådan i gennemsnit 40 pct. Jeg ved godt, at det ikke er alle landene, men vi må alle sammen erkende, at ikke blot vil det totalt slå hul i hele EU's økonomi, det vil også ødelægge de lande, vi taler om, for jeg er nemlig også enig i det, udenrigsministeren sagde, at alle skal have lov at være lige den dag, de er blevet medlemmer. Vi skal ikke have a- og b-medlemmer, når det gælder tilskud. Skal de være lige medlemmer, skal de have lige muligheder, men så er vi også nødt til at lave om på det her.

Jeg ved godt, at jeg også godt kunne have stillet mig herop og have sagt: Fint, vi afvikler strukturfondene over 3 år. Færdigt arbejde! Vi kunne have fremsat forslag om en motiveret dagsorden, og så havde den potte været ude, og vi havde ikke haft mere diskussion.

Det er ikke sagligt. Det saglige er at prøve på at få en diskussion ved at spørge: Hvordan får vi lavet det her, sådan at EU også kan leve med det, sådan at EU kan have så megen troværdighed, at det rent faktisk kan tages seriøst, at det gerne vil udvide? Ellers står regeringen over for en regeringskonference eller rettere sagt midt i den, der har som hovedtema at forberede EU til udvidelsen med de øst- og centraleuropæiske lande, og de når ikke ét – bare ét – miniaturskridt i den rigtige retning, fordi de ikke tør tage sagen alvorligt.

Jeg blev glad for, at udenrigsministeren nu siger, at Kommissionen skam har nedsat et udvalg, der skal starte allerede til april. Samtidig hermed må vi lige huske, at regeringen regner med, at regeringskonferencen er færdig til sommer, jeg har ikke sat dato på, men til sommer. Udenrigsministeren udvider det med at sige, at så kommer Kommissionen med et udspil til efteråret.

Det er altså efter, at der rent faktisk skulle have været sat de rammer, der skal til, for at de nye lande også kan forstå, hvad det egentlig talt er, de går ind til, når de skal gå i direkte forhandlinger om indtræden i EU. Derfor føler jeg, det er vigtigt, at vi allerede nu seriøst i hele Europa, men startende i Danmark – og det er det eneste, vi kan gøre her – spørger: Hvordan gør vi det? Hvordan får vi effektiviseret den fordelingspolitik, der rent faktisk hele tiden har været talt om? Er den eneste måde at forhindre svindel og misbrug på og få EU til at fungere på det, som Fremskridtspartiet hele tiden har sagt: Nedlæg de strukturfonde. De vil kun animere til kassetænkning, til kreativ bogføring, til omfordeling ikke blot mellem fattige områder og rige områder, men mellem dem, der er bedst til at søge. Det er den måde, omfordelingen også i dag fungerer på.

Jeg er glad for, at økonomiministeren i det mindste indrømmede, at der stadig er for megen svindel, og at der skal ses også på de områder.

Det er trist at måtte erkende, som også økonomiministeren gjorde, at kun Irland reelt har haft nytte af strukturfondsmidlerne, og jeg må sandelig sige, at Irland også har fået sin del af kagen.

Vi har igennem de senere år måttet erkende, at ligegyldig hvilken kasse, vi taler om – nu taler vi kun om strukturfonden i dag – om det er landbrugskassen, eller hvad det end er, er Irland på førstepladsen, når det gælder om at søge og sikre sig; om ikke andet kan de da i det mindste bruge Nordirland som begrundelse for at få lidt ekstra tilskud.

Det er usmageligt, det er unfair over for tanken om et frit Europa, og uanset hvor mange der end tror, at Fremskridtspartiet ikke går ind for et frit Europa, er det faktisk sådan, at Fremskridtspartiet går ind for et frit Europa og ønsker, at der skal være mulighed for, at vi kan udvide, så vi sikrer et stabilt Europa.

Men vi sikrer ikke nogen stabilitet ved at opbygge et tilskudssamfund. Vi sikrer ikke nogen stabilitet ved ikke at se på, hvordan vi får